

Nils Evanger
Eikvåg
4550 FARSUND

Deres ref
344-09766

Vår ref
201000838-5 /SCO

Dato
19.03.2010

Klage på avslag på søknad om tilskudd fra Norsk kulturminnefond. Flomsikring av Jonas Lunds hus, Farsund kommune.

Vi viser til Deres brev av 15.12.09 der De påklager Kulturminnefondets avvisning i brev 09.12.09 vedrørende søknad om tilskudd til flomsikring av fredet bygning, Jonas Lunds hus i Farsund kommune.

Miljøverndepartementet mener at Kulturminnefondet ved avvisning av søknaden har begått saksbehandlingsfeil og rettsanvendelsesfeil. Styrets senere behandling av klagen inneholder ny saksbehandlingsfeil. Feilene kan ha hatt betydning for avgjørelsen, jf. forvaltningsloven § 41.

Kulturminnefondets vedtak oppheves, og saken sendes tilbake for ny behandling.

Bakgrunn

Nils Evanger søkte 30.08.09 om kr 100.000,- fra Norsk kulturminnefond til flomsikring av fredet handels- og boligbygning, Jonas Lunds hus, i Farsund kommune. Bygningen er oppført i 1772 og var opprinnelig gjestgiveri og handelssted. Fredningen omfatter hageanlegget i en utstrekning som følger eiendomsgrensen.

Norsk kulturminnefond returnerte søknaden ved brev av 09.12.09. Avvisning av søknaden ble påklaget av Nils Evanger i brev 15.12.09. Styret i kulturminnefondet behandlet klagen i møte 02.02.10 og oversendte denne til behandling i Miljøverndepartementet ved ekspedisjon av 23.02.10. Kulturminnefondet opprettholder avvisningen. Oversendelsesbrevet til departementet er kommentert av klager i brev

01.03.10.

Klagers anførsler, jf. brev 15.12.09:

Klager finner ikke belegg i Retningslinjenes pkt 4 for at Norsk kulturminnefond kan avvise søknaden. Etter klagers oppfatning faller søknaden innenfor fondets virkeområde. Han viser til ordlyden i Retningslinjenes punkt 4 og 6 samt vedtektenes § 4. Klager mener det er gjort saksbehandlingsfeil.

Norsk kulturminnefonds merknader, jf. saksfremlegg til, og styrevedtak i møtet den 02.02.10:

Styret mener det ikke er gjort saksbehandlingsfeil og opprettholder avvisningen. Vedtekter og retningslinjer er styrende for kulturminnefondets behandling og prioritering av søknader. Etter retningslinjene kan tilskudd gis til sikring, istandsetting og utbedring av kulturminner. Tilskudd kan ifølge vedtekter og retningslinjer altså ikke gis til avbøtende tiltak. Tiltaket er nyanlegg og oppgradering som skal hindre flomskade på fredet kulturminne, og betraktes som avbøtende. Kulturminnefondet viser videre til at kaianlegget, som tiltaket gjelder, ikke er fredet eller vurdert som kulturminne. Fondet viser til objektbeskrivelsen for eiendommen i Askeladden.

Klagers merknader til kulturminnefondets oversendelsesbrev, jf. brev 01.03.10:

Klager viser til at kulturminnefondet under behandlingen av klagen har gitt en ny begrunnelse for å avvise søknaden. Det er en ny saksbehandlingsfeil. Klager fastholder at kaien er fredet, og han måtte innhente Riksantikvarens samtykke for å restaurere den.

Departementets merknader

Om rammer for behandling av klager på avslag:

I henhold til forskrift om vedtekter for Norsk kulturminnefond § 11 kan vedtak i saker om tildeling av midler bare påklages til Miljøverndepartementet på grunnlag av feil i saksbehandlingen eller på grunn av feil rettsanvendelse. Fondets skjønnsutøvelse kan ikke overprøves av departementet. Denne begrensning i klageadgangen er gjort med hjemmel i forvaltningsloven § 28 tredje ledd.

Til saken

Kulturminnefondet returnerte søknaden fra Nils Evanger uten styrebehandling, og med henvisning til at tiltaket ikke faller inn under fondets virkeområde. En avvisning av søknaden er et enkeltvedtak med klageadgang. Opplysning om dette skulle vært oppgitt i brev fra Kulturminnefondet til søker. I kulturminnefondet skal søknader behandles av styret, og vedtaksmyndigheten er ikke delegert. Det er derfor saksbehandlingsfeil når søknaden blir avvist uten styrets behandling og vedtak.

Søknaden ble avvist med henvisning til retningslinjenes pkt 4. Det er etter Miljøverndepartementets vurdering ikke noe i ordlyden i pkt 4 som underbygger at

søknaden faller utenfor fondets virkeområde. Departementet finner derfor at det er feil ved fondets rettsanvendelse i begrunnelsen for avvisningsvedtaket. Departementet minner samtidig om at retningslinjene kun er veiledende i styrets praktisering av vilkårene for tilskudd. Retningslinjene er ikke gitt ved forskrift, og kan derfor ikke håndheves som absolutte vilkår for tilskudd.

I styrets behandling av klagen opprettholdes avvisningen, fortsatt med henvisning til retningslinjenes pkt 4 og at fondet ikke dekker avbøtende tiltak. I tillegg anføres som et nytt moment i begrunnelsen at kaianlegget ikke er fredet, og at vedtektenes § 4 andre ledd ikke gjelder for dette tiltaket. Når klager ikke er gitt anledning til å imøtegå dette forut for klagebehandlingen, er det saksbehandlingsfeil.

Miljøverndepartementet er heller ikke enig i Kulturminnefondets tolkning av at avbøting er noe annet enn sikring, jfr. ordlyden i retningslinjens pkt 6.

Det er Miljøverndepartementets vurdering at kulturminnefondet har brukt feil rettsanvendelse og begått saksbehandlingsfeil både ved håndteringen av søknaden og behandlingen av den etterfølgende klagen. Feilene kan ha hatt betydning for utfallet i saken, jf. forvaltningsloven § 41. Vedtaket må derfor oppheves, og søknaden tas opp til ny behandling i fondet.

Konklusjon

Miljøverndepartementet har på bakgrunn av sakens dokumenter og merknadene foran tatt klagen til følge. Norsk kulturminnefonds vedtak oppheves og saken sendes tilbake for ny behandling.

Med hilsen

Elisabeth Platou (e.f.)
avdelingsdirektør

Susanne Colding

Kopi:
Norsk kulturminnefond